

عنوان مقاله:

واکاوی تاثیر طبیعت بر شاکله کپر در منطقه سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نشاط اسمعیل زاده - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

مریم چشمه قصابانی - استادیار گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه سکونت در ایران و پیشینه درخشان در زمینه معماری بومی دارای مباحث مورد تاکید می باشد که توجه و استفاده از آن در معماری امروزی را ضروری می سازد. در این راستا معماری سنتی دارای پشتوانه ای قوی و پابرجا از جنبه های گوناگون هنر و فرهنگ ایرانی است. بافت کالبدی روستاهای ایران جزو جدایی ناپذیر از معماری بومی ایران می باشد که ضمن برخورداری از ارزش های معماری همانند سادگی و بی پیرایگی، دارای الگوهای بصری و زیبا شناختی، انطباق با محیط طبیعی، هماهنگی با عملکرد زیستی و معیشتی، استفاده از مصالح بوم آورد و دانش بومی است. در گذشته معماران بومی ابتکارات جالبی را برای مقابله با سختی های طبیعی ابداع کرده اند که یکی از معماری های بومی، کپر است. کپر همیشه نشان فقر ساکنان و زاغه نشینان نیست. کپر اولین سازه ساخته شده توسط بشر برای زندگی است که در طول سالیان دراز برای مردمانی که در آن زندگی میکنند علاوه بر حکم سرپناه، نشانی از تمدن و فرهنگ اصیل این مردمان است از این رو حفظ این فرم معماری امری مهم و صرفا به دلیل نشانی از محرومیت نباید کنار گذاشته شود. کپر نمونه ای ارزنده از دانش بومی در ساخت مسکن روستایی را نشان می دهد. چنان که گونه ای هم ساز بین معماری و شرایط زیست محیطی ایجاد شده است که در عین حال با موقعیت اقتصادی، جغرافیایی و اقلیمی و طبیعت این منطقه همگون می باشد. در این مقاله سعی بر این است، با استفاده از روش توصیفی، تحلیلی و با جمع آوری اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای و رجوع به مدارک و اسناد اندک موجود مصالح و روش ساخت کپر ها در منطقه سیستان و بلوچستان و رابطه آنها با طبیعت مورد بررسی قرار گیرد. هدف اصلی این تحقیق بررسی تاثیر عامل طبیعت، اقلیم و تکنیک های ساخت بر معماری کپر ها است. با توجه به اطلاعات بدست آمده یافته نهایی این مقاله نشان می دهد که کپر از لحاظ اقلیمی و اقتصادی مناسب این منطقه است و با توجه به مسایل طبیعی از جمله اقلیم مناسب ترین گونه معماری بومی منطقه سیستان و بلوچستان است که با طبیعت همسو می باشد.

کلمات کلیدی:

کپر، سکونت گاه، طبیعت، سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373928>

